

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: **M. P.**, narozená X
bytem Ch., Ch.,

proti

žalované: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2017, č. j. MPSV-2017/154560-912,
sp. zn. SZ/MPSV-2017/124737-912,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Praze dne 9. 7. 2018, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zrušil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Příbrami (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 5. 2017, č. j. 15654/2017/CER, a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Tímto zrušeným rozhodnutím přitom bylo rozhodnuto, že se žalobkyni podle § 21 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, od března 2017 přiznává příspěvek na živobytí ve výši 309 Kč měsíčně.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, odmítne soud usnesením návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, jestliže se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Krajský soud v Praze při prověřování přípustnosti žaloby shledal, že žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu. Napadené rozhodnutí totiž žalobkyni nezaložilo, nezměnilo, nezrušilo ani závazně neurčilo žádná práva či povinnosti, neboť jím žalovaný toliko zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení, čímž správní řízení pokračuje opět v prvním stupni. Že rozhodnutí, kterým je zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc je mu vrácena k dalšímu řízení, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., plyne například i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 5 As 35/2004 – 56.

Žalobkyně tedy brojí proti rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., přičemž přezkum takových rozhodnutí je podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen. Proto jde o žalobu nepřipustnou, kterou soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Jelikož soud žalobu odmítl pro nepřipustnost, nezabýval se již pro nadbytečnost také otázkou její včasnosti, neboť důvod odmítnutí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. má přednost před důvodem odmítnutí pro její opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100). Vzhledem k nepřipustnosti žaloby se soud rovněž nezabýval návrhem na osvobození žalobkyně od soudních poplatků. Pouze pro informaci žalobkyně soud poznamenává, že řízení ve věcech dávek pomoci v hmotné nouzi, mezi něž patří i příspěvek na živobytí, jsou osvobozena od soudních poplatků ze zákona [§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisů].

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. srpna 2018

Mgr. Jan Čížek v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.